

روزنامه

فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی

صاحب امتیاز

مدیرمسئول

شهرداری مشهد

سید میثم موسوی مهر

سرمدیر

سید سجاد طلوع هاشمی

سال هفدهم

۲۴ اسفند ۱۴۰۴

۲۷ رمضان ۱۴۴۷

شماره ۷۷۷۲

MAshhadchEhreh.ir

Photosahr.ir

نشانی: خیابان کوهسنگی

ابتدای کوهسنگی ۱۵

دفتر مرکزی

تلفن: ۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۸-۱۰۵

تلفن: ۰۵۱-۳۸۴۹۰۳۸۴

روابط عمومی

تلفن: ۰۵۱-۳۸۴۸۳۷۵۲

شماره پیامک

۳۰۰۰۷۲۸۹

سایت شهرآرآنیوز را با اسکن این کد دنبال کنید

میتوانید نامۀ اخلاق حرفه‌ای

اوقات شرعی مشهد

اذان ظهر

۱۷:۵۷:۴۳

اذان مغرب

۱۷:۳۹:۳۱

غروب آفتاب

۱۱:۴۰:۱۰

غروب آفتاب فردا

۰۵:۴۰:۴۸

طلوع صبح فردا

۰۴:۱۶:۳۷

اذان صبح فردا

۲۲:۵۸:۰۴

نیمة شب شرعی

۰۴:۱۶:۳۷

سه چیز است که همه مردم به آن ها نیاز دارند:

امنیت، عدالت و رفاه.

تحف العقول، صفحه ۳۲۰

روایت اول

گاهی تاریخ تکرار نمی شود

روزنامه نگار

امید حبیبی

آرژان

سال ۱۱هجری قمری وقتی پیامبر اکرم (ص) رخ در نقاب خاک کشید بسیاری از مردم و حتی صحابه ای که در آن زمان می زیستند فراموش کردند که ۷۰ روز قبل در سرزمین غدیر خم «پخ یخ لک یا بالحسن» گفتند. آن شادباش ها و بیعت ها را به فراموشی سپردند و پشت وصی بر حق پیامبر(ص) را خالی کردند. سلمان فارسی در همان روزها خطاب به مردم مدینه و صحابه پیامبر(ص) به خاطر عهدشکنی شان به زبان فارسی گفت: «کردید و نکردید». نقل است که فاطمه زهرا(ص) شبانه بر در خانه اصحاب پیامبر(ص) می رفت تا ذهن فراموش کار آن ها را نقبی زند. همان هایی که دل در گرو دنیا واداشتند و اهل بیت پیامبر(ص) را تنها گذاشتند. همین شد که مولا علی(ع) ۲۵سال خانه نشین شد. پس از آن نیز وقتی علی(ع) با اصرار همان مردم فراموش کار خلافت را قبول کرد و به آن ها گفت که اموال بیت المال را اگر کابین زنانشان کرده باشند باز می ستاند: پس از مدتی دوباره کوس مخالفت سردادند و بر ضد مولا قیام کردند با اینکه آزادانه و بدون اجبار بیعت کرده بودند و همه شمشیرکشان گرد شتر سرخ موی جمع شدند. حکومت ۲سال و ۹ماهه مولا علی(ع) پر است از بیعت شکنی بزرگان و قدرناشناسی مردم به ویژه کوفیانی که معجزه ها از زبان و بنان علی(ع) دیده بودند.

کوفیان همان هایی بودند که هر وقت ایشان از آن ها می خواست که برای جنگ آماده شوند سردی و گرمی هوا را بهانه می کردند. کار را به آنجا رساندند که مولا پا فریادی رسا خطاب به آن ها فرمود: «یا اشباه الرجال و لا الرجال» شما مرد نیستید. شبیه مردانید.

این سیر عهدشکنی تا آنجا ادامه پیدا کرد که سال ۶۱هجری همین مردمان کوفی و یارانشان برضد نوه پیامبر(ص) شمشیر کشیدند. با اینکه همین ها از حسین بن علی(ع) دعوت کردند که ای پسر علی(ع) به سوی ما بیا که همه چیز برای شما آماده است. اما باز هم عهد شکستند و شد آنچه نباید می شد. تاریخ پرفرازونشیب زندگی امامان(ع) ما مملو از عهدشکنی مردمان زمانه شان است.

اما ایرانیان از همان سده های نخست، یارانی

باوفا برای اهل بیت(ع) بودند. علم خون خواهی سبط پیامبر(ص) را همان ها برداشتند و پشت به پشت مختار شمشیر زدند و استقامت کردند. در سده های بعد نیز آغوش ایرانیان برای فرزندان پیامبر(ص) باز بود و مناطق شمال ایران و همچنین شهر قم محل امنی برای زندگی بنی فاطمه(ص) بود. تاریخ پرفرازونشیب ایران اسلامی بدان جا رسید که ۱۴۰۰سال بعد مردی از اولاد فاطمه(ص) پرچم مخالفت با حکومت ظالم زمان خود برداشت و با همراهی همین مردم ایران کاری کرد کارستان.

انقلابی مردمی، حکومت ۲۵۰۰ساله شاهنشاهی رامنکوب و نام اسلام را دوباره زنده کرد. انقلاب اسلامی بدون مردم مردمانی نداشت و ندارد. امام خمینی (ص) به پشتوانه ایمان همین مردم توانست به گونه ای مبارزه با طاغوت را مدیریت کند که بدون هیچ اسلحه ای و تنها با شعار ... اکبر ظالمان را برجای خود بنشانند. همین مردم

چه ها

برای برادرم کوروش که نمی دانم این روزها در کدام نقطه از ایران حافظ ماست

او با آبی آسمان غرابت دارد

جنگ که شروع شد به پروین پیام دادم. به هم مدرسه ای قدیمی ورفیق بیست و پنج ساله ام. بعد بی مقدمه گفتم از کوروش چه خبر؟ گفت: آماده باش است. با یک عالمه ایموجی گریه... کوروش برادر بزرگ تر پروین است. او را از بازده سالگی می شناسم. وقتی تازه سرباز شده بود. آن روزها او برای من نماینده همه سربازهای تاریخ ایران و ارتش بود. با آن لباس خاکی رنگ و کلاه لبه دار. یک استقلالی دواآتشه که با نصف تیم استقلال عکس داشت. از ناصر حجازی گرفته تا منصور پورحیدری و سیروس دین محمدی و ... تنها هوادار استقلال بود که اگر به عنوان یک پرسپولیسی متعصب در آن سال های نوجوانی با او دربی را تماشا می کردی روی اعصاب نمی رفت و کری نمی خواند. توی تولدها و جشن های خانوادگی شان هم که همیشه پروین دعوت می کرد: آن قدر خوب مجلس گرمی می کرد که صدای دست و هورا و تشویق شدنش از قسمت مردانه ما را هم به خنده می انداخت: روزهای از خوشی سرشاری که حالا فقط یک خاطره دور شیرین اند. حالا روزگار

ترامپ دوست دارد ملوانان بمیرند!

همچنان فشارهای رسانه ای و انتقادهای مردمی در سراسر جهان علیه ترامپ و جنگی که آغاز کرده، ادامه دارد و شدت هم پیدا کرده است. یک کاربر در واکنش به درخواست کمک ترامپ از سایر کشورها برای بازکردن تنگه هرمز که توسط BBC بازنشر شده است، در شبکه اجتماعی ایکس با تمسخر این درخواست ترامپ نوشته است: صاحب بزرگ ترین نیروی دریایی در تاریخ جهان دوست دارد ملوانان کشورهای دیگر در جنگی که بدون مشورت با کسی آغاز کرده است، بمیرند!

کوچه

شیر در نقشه ایران برمی خیزد!

روزنامه نگار

غلامرضا پانی پانی اسدی

جنگ امروزشان با «ایران» است. می خواهند جنگ و دندانان در این خاک گیر کنند. نمی دانند این خاک، سنگ است و سخت. هم جنگ را می شکند هم دندان را. ولی این همه ماجرا نیست. فصل اول کتابی است که خواب دیده اند اما همین هم برایشان کابوسی شده است کشنده. به همین خاطر است که هر روز، رویی دارند و حرفی. رفتار منافقان هم دقیقاً همین است. یک روز از همراهی با مردم می گویند تا سفره فریشان کسانی را دور خویش ببیند. دیگر روز، بشقاب ها را از سفره برمی دارند و نقاب را کنار می گذارند و ایرانیان متمدن و پرافتخار را «عمالیک» می دانند که در باور باطلشان کشتنش از بایستگی های ایمانی شان است. کتابشان اما فصل های دیگری هم دارد. از نیل تا فرات فقط یک ادعای جغرافیایی نیست. هویتی و تاریخی هم هست. اما باز این منتهای آرزویشان نیست که خوابشان با هدم اسلام در همه مذاهیش تعبیر می شود. تحقق آرزوهایشان را هم در تجربه دیگر کشورها جست و جو می کنند.

ایران بزرگ است، خیلی بزرگ. ترکیه بزرگ است، پاکستان بزرگ است، عربستان بزرگ است... این بزرگی کوچکی شان را بیشتر توی چشمتان می کند پس می کوشند با شکستن و تجزیه کشورها این را جبران کنند. با بلعیدن دیگر سرزمین ها رؤیای «اس.رائ.ل» بزرگ» را در نقشه جهان بسازند. اینکه نتانیاهوی کودک کش می گوید جنگ ما نه فقط با شیعه که با همه مسلمانان است. با اسلام است. ناظر به همین موضوع است. البته این گفته او را باید چنین خواند که جنگ ما فقط با ایران نیست، سر جنگ با ترکیه و پاکستان و عربستان و مصر و... هم داریم. این قوم بلازده و آواره، حتی به جهان اسلام هم پسند نمی کند که همه جهان را می خواهد. یک لقمه را اگر بتواند بخورد دهانش را برای لقمه های دیگر هم باز خواهد کرد. اما ایران گلوگیر می شود. هیچ موشی نتوانسته است «شیر» را بلعد حتی اگر هزار آرزو و پنداشته را کتاب کرده باشد. این را روز قدس، خیابان های ایران گواهی داد که بزرگ تر از رژیم صهیونیستی هم نمی تواند. در این خاک جولان دهد. ملت ایران، به لعنت می گیرد هر نگاه ناپاک را. می شکند هر دست و پایی که به این زمین برسد. حضور متراکم مردم، معناسازی ویژه ای داشت در دل جنگ. ما در میدانیم حتی زیر بمباران. خیابان ما خاکریز است با هزار سنگر که در برابر دشمن دیوار می سازد. همین دیروز هرکس ایران را دید، باید فهمیده باشد، ماجرا چنان پیش نمی رود که صهیونیست ها و آمریکایی ها می پنداشتند. قصه آن نیست که به گوش جهان خوانده بودند. اینجا ایران است. به نام بلندش در برابر هر نوع ننگ و رنگی می ایستد. ایران است و بزرگ تر از آنکه آمریکا بتواند آن را کادوپیچ کند برای صهیون. بزرگ تر از تصورات آن ها است. پرچم افراشته آن نماد اسلام و مسلمانی است. نشان حق و حقیقت و آزادی است. به نیابت از همه جهان حق طلب علیه باطل می ایستد و می جنگد. ملتی که یک پیکره ۹۰ میلیونی است و کشوری که ۹۰ میلیون هسته سخت دارد، سر هر بدخواهی را به سنگ سخت می کوبد. باشیم تا ببینیم، تا ببیند دنیا.

عکس روز

پاینده ایران

از زمستان ۱۳۵۷ تا زمستان ۱۴۰۴؛ دوباره تاریخ روی دیوارهای گوشه گوشه شهر تکرار شده است. دوباره شعارها روی دیوارها جان گرفته اند و اینک دیوارهای شهر هم با بیزاری جستن از نفاق که آفت هم بستگی و همدلی ملی است، برای ایران پاینده و آباد ایستادگی می کنند.

عکس: شیرین قائمی/ شهرآرآ

برای مشاهده گزارش تصویری، کد را اسکن کنید.

عکس: شیرین قائمی/ شهرآرآ

برای مشاهده گزارش تصویری، کد را اسکن کنید.

عکس: شیرین قائمی/ شهرآرآ

برای مشاهده گزارش تصویری، کد را اسکن کنید.